

Naročnina: doma na skil-pni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din, Z. M. Listom, M. Ogručekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din., i tak niže. „Poslano“ i med tekstom vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

Blagoslov sv. Oče za M. List.

Maribor, dne 26. marca 1936.

Prečastiti gospod!

Danes, na osmino Vašega godu, mi je bilo dostavljeno od Prezv. višenega gospoda apostolskoga nuncija v Beogradu priloženo pismo z naročilom, da ga pošljem Vam. Je to odgovor na mojo, po Vaši želji odposlano vlogo z dne 6. t. m. — Čestitam! Priporočam se v memento!

† Ivan Jožef
ap. admin.

Nunciature Apostolique
Belgrade.

Belgradi, die 24. martii 1936.

N. 18341.

Admodum Reverende Domine!

Beatissimus Pater cum a me certior factus sit „Folium Marianum“ (Marijin List) a te directum, cuius exemplar, fasciculum mensium septembris—decembris 1935, humiliter Ei obtuleras, totum in eo esse, ut per Beatae Virginis Mariae devotionem incolas Transmuranae regiones ad omnes vitae catholicae virtutes excitet et roboret, de tuo tuorumque filiali amore congaudens, auspiciem omnium celestium gratiarum, tibi et omnibus qui Mariano spiritu permoti tecum conlaborant, scribunt, legunt, orant, Apostolicam suam impertitur Benedictionem.

Me tuis et omnium fidelium commendans orationibus, tibi bique omnia bona a Deo adprecatus, permaneo

additissimus in Christo
Hermenegildus Pellegrinetti,
Nuntius Apostolicus.

Adm. Rev. do. Domino
D. no. Josepho Klekl,
Sacerdoti dioces. Lavant.

Na konci meseca februara letošnjega leta sem Prezvišenomi g. lavantinskomi knezoškofi, dr. Tomažič Ivani Jožefi, apoštolskomi administratori Slov. krajine, izročilo lanski veliki Marijin List s prošnjov, da ga blagovolijo pokloniti Svetomi Oči v imeni našega ljudstva, kak znak njegove vdanosti do sv. Oče i kak znak njegove požrtvovalni lübezni do Cerkve i da prosijo sv. Očo za blagoslov.

Prezvišeni g. knezoškof so moje malenkosti prošnjo hitro rešili i toplo priporočili. Za dobroto naj njim dobra Mati Marija da tisto, ka njihovo za Njo goreče i Jo časteče srce žele. Sv. Oča so njihovo prošnjo posluhnoli i so za odgovor poslali po svojem beogradskomi nunciji, Prez. gospodi nadškofi Hermenegildi Pellegrinetti latinsko pismo, ki je više objavljeno. To pismo se v slovenščino etak glasi:

Apostolska nunciatura
Belgrad.

V Belgradi, dne 24. marca 1936.

N. 18341.

Visoko Častiti Gospod!

Sveti Oča, gda so pomeni zvedli, ka Marijin List, šteroga en izvod, snopič od mesecov september—december 1935, si Njim v poniznosti poklono, s tem namenom vrejüješ, naj te s pobožnostjov do Blažene Device Marije prebivalce Prekmurja na vse jakosti katoličanskoga življenja zbüja i je v njih vtrdjava, se radüjajo sinovskoj lübezni tvojoj i tvojih i zato pošlejo svoj apoštolski Blagoslov tebi i vsem, ki napunjeni z Marijinim dühom s tebov sodelüjajo, pišejo, čtejo, molijo.

Priporočam se v tvoje i vseh vernikov molitve i želeč ti vsa dobra od Boga, ostanem

v Kristuši vdan
Pellegrinetti Hermenegild,
ap. nuncij

Visoko Častitomi Gospodi,
Gospodi Klekl Jožefi, dühovniki
Lavantinske škofije.

Vredna hvala Sv. Oči za njihov apoštolski blagoslov ne more biti druga, kak če spunimo vsi, ka želejo od nas. Želejo pa, naj goreče častimo Bl. Dev. Marijo tak, ka se vtrdimo v njenih jakostaj. Njene jakosti so vse, na štere nas je Jezuš včio z zgleodom i z rečmi: vera, vüpanje, lübezen, čistost, treznost itd. V teh se vadimo i molimo poleg toga ešče vnogokrat za sv. Očo pa za našega mil. püšpeka, ap. administratora.

Na veliko tolažbo so nam reči sv. Očo, da blagoslavljajo vse tiste; ki mi pomagajo pri M. Listi. Kak velika čast za naše širite! Ki pišejo v nje! Kak obilna plača za naše dopisnike! Ki ga čtejo! Kak močna počastitev za naše naročnike! Ki molijo za njegovo razširjenje! Kak velika spodbüda za siromake i vse pobožne düše, ki ž njim širijo Marijino čast.

Klekl Jožef,
urednik Mar. Lista.

Ka pravite na to, gospod urednik?

V nekoj šoli našega sreza je vučiteo prepovedao deci se z „Hvaljen bodi Jezuš Kristuš“—om poklanjati. V razred ne je pišto našega gospoda Jezüša Kristüša, našega Rešitelja, našo večno srečo! Što njemi je dao oblast za to postopanje? Pa Jezüša Kristüša niti zvün šole ne pišto pri miri. Dühovnik so šli na spoved k betežniki. Želno je čakala düša, prle kak ide na sod boži, svojega Zveličitela, da bi se po dobroj spovedi ž njim nahranila i okrepila na pot večnosti. Deca, vzgojena od vernih starišov, poklekne pred Jezüšom i ga molli. Vučiteo se pa zdere nad njimi: „Ka pa delate to? Vas ne sram pred popom pokleküvati?“ V tom dühi je govoro i pačo nedužno, vervajočo dečico? Jeli si zasluži te vučiteo, ka ga plačüje naš narod? Jeli je vreden, ka ga nosi slovenska krščanska zemla? Ka pravite na to, gospod urednik?

Vsem Krajevnim in Okrajnim kmečkim zvezam (Pripravljalnim odborom)

Da bi se naša akcija za določitev živinskih cen kim bole razširila, pa da bi bilo delo enotno i uspeh stalen, Vam pošilamo sledeča n a v o d i l a.

V vsakom kraji, kje se prirejajo senja, naj se za določitev živinskih cen zvoli poseben odbor, v šteroga naj vstopijo kmetje iz celoga okoliša, šteromi je senje namenjeno.

Izmed članov toga odbora naj se zvoli komisija (n. pr. treh mož), ki bo ob priliki senja ocenjavala živino pri vhodi na sejmišče. Če ma sejmišče več vhodov, naj se zvoli za vsaki vhod posebna komisija.

Drügi člani odbora vršijo kontrolo na senji, kje vspodbüjajo lüdi k slogi i pazijo, da se odava po cenah, ki jih je določila komisija. Ostali ido na važnejše dogonske ceste i povčijo lüdi od naše akcije i od cen, ki so za te den določene, predvsem pa gledajo, da preküpci ino mešetarje ne naküpüjejo pred dogonom na sejmišče po prenizkih cenah. Dobro je tüdi, če odbor naprosi oblastva, da kontrolirajo preküpce, če majo vsi pravilne obrtne liste. Vsakomi, ki nema pravilnoga obrtnoga lista, je tak zabraniti vsako poseganje v küpčije.

Senje naj se ob vüri, ki jo odbor določi (najbole ob 12) brezpogojno zaklüči, to se prvi, po toj vüri naj nišče ničesa več ne odava.

Po senji naj ma odbor sejo, kje naj se ugotovi, kakšen je bio uspeh, t. j. koliko živine je bilo odane po cenah, ki jih je določo odbor, koliko so bile določene cene sploh primerne, v koliko so se kršile določbe komisije itd. Na podlagi teh ugotovitev naj se izdelajo smernice za prišestno senje. Zednim trebe določiti zavüpnika, ki bo od vsega poročao Kmečkoj zvezi v Ljubljani i to taki. Na naslov toga zavüpnika bo tüdi Kmečka zveza pošilala svoja poročila i navodila.

Sploh bo Kmečka zveza skušala v bodoče redno (t. j. tedensko ali štirinajstnevno) izdajati poročila od cen na živinskih tržiščih. Da pa bodo ta poročila točna, je nujno, da krajevni ino okrajni sejmski odbori tüdi zvezo sproti obveščajo. Istotak naj predsedniki krajevnih sejmskih odborov navčijo člane odbora od dobljenih poročil i navodil vseli pred začetkom senja.

Ar je to izklüčno gospodarska akcija, namenjena samo obrambi gospodarskih interesov našega kmeta, lahko krajevni odbori pritegnejo vsakoga, ki ma volo sodelüvati, mora pa meti potreben vpliv i ugled.

Končno pripomnimo, da je kmečka zveza založila velike plakate, ki so jako pripravni za razglašanje cen. Te plakate na želo vsakomi pošlemo. Če pa se bo pokazalo za potrebno, bomo priskrbeli tüdi za druge pripomočke.

Janez Brodar l. r.
načelnik kmečke zveze.

Nedelska šola.

6. Gostje.

Na drugoj posteli v srednjoj vrsti leži močen kmečki človek.

Sadoveno drevje je meo čisto pri sosedu, pa meo je tüdi preveč pijače, zato se je prekopicno z visike grüške. Dobo je pretres možganov. Na vitez je zdrav, nikaj njemi ne fali, gospodje v beli plaščaj pa inaci znajo. Den za dnevom njemi zabičajo: „Bog ne daj, ka bi se genoli s postele. Vi mate nevaren beteg. Nesmite se gibati, dokeč ne pride den brez vročine.“

Kmetič posluša, pa se na skrivoma smeje. Najrajši bi povedao: „Kaj znate vi, norci, kaj meni fali. Mislite, ka mam potres možganov... Motite se... Moji možgani so zdravi, samo pijača mi fali, pa tobak... Piti mi dajte, kaditi mi dajte, pa bom vütro že füčkao proti domi veseo, srečen i zdrav.“

Dva, tri dni ešče prenese brez pijače, posebno brez tobaka, ali dale ne more. Divje sovraštvo njemi zagori v očaj, če ga gledaš, misliš, te človek je zmešan, je brez pameti. Gene se ne, ali ustavi vse mimo idoče, od vsakoga prosi samo eden „čik“, če še ne zmore cele cigarete. Sosedje, betežniki, ga karajo: „Ne smeš, den za dnevom čüješ opomin vučene gospode, ka te edna cigareta lejko vrže v rani grob.“ Naš kmetič ne verje, misli, ka so mimoidoči skopi, ka nemajo srca za trpečega človeka. Najrajši bi skočo iz postele i süno te v špitavske plašče oblečene „skažlivce“ v zid. Grize si vüstnice, na tiho preklinja i z guči mantra sestro.

„Vino mi dajte! Samo kupico vina!“ — Sestra potrpežljivo razlaga: „Nesmite, mož, kupica vina vam lejko povzroči smrt.“ Sestra prosi tüdi sosede: „Bog ne daj, ka bi se ga „vsmilili.“

Pri viziti pita gospod šef: „No, kak je kaj, prijateo?“ — „Piti mi dajte!“ se zdere sirovo. „Kaditi mi dajte! — Zdravnik ga mirijo: „Potrpite, mož, pride tüdi tisti den, kda dobite kupico vina, cigareto tüdi, ali zdaj ne smete.“

Kmetič njim obrne hrbet, zaškriple z zobmi i glasno mrnjavi: „Bežte se solit, nori vrazje!“ — No, pa je prišla nedela. Tüdi naš kmetič dobi obisk.

Prišla je žena, prignala je s seboj petero drobne dečice. Ti dober Bog, pri toj hiži se tüdi ne cedita med i mleko! vidi človek včasi na prvi ogled, če opazüje „goste“. Žena je slabo oblečena, dečica ma izposojen gvantek. Najmenši je dobo klobük pri sosedu, zato njemi je prevelki, sili do šinjeka. Zmantran, s skuzami zalejan obraz je prinesla žena. Obstoji mala procesija pri posteli, vsi gledajo, niti eden ne zmore reči. Najrajši bi se spüstiti v bridki joč.

„Kaj me zijaš, tele!“ se zadere kmetič i süne s pesnicov proti ženi. „Pijačo bi mi prinesla, pa tobak!“ — Žena ga gleda. Je živa, ali krvaveča mučenica. Najrajši bi povedala: „Ve znaš, ka smo brez pare doma. Ešče sreča je, če zmoremo malo močnika za male. Odkec bi ti vzela za pijačo, za tobak?...“ Pa nikaj ne pravi. V kükli robčeka ma zvezano dva kovača. Tak je mislila sirotika, ka te peneze da za edno sveto mešo: mož i za zdravje. Sede se k posteli, z obrazom se skloni k betežniki, tiho guči, naj ne čüje dečica, naj ne razmijo sosedje. Njeni zdelni prsti motajo nekaj, iz beloga robca se izlüšči srebrni penez, mož ga pograbi i stisne v pesnico. Zdaj, da peneze čüti v roki, je miren, pa tüdi nestrpen. Hitro odpravi svoje. Potem sede v posteli. Sestra ga opazi, lepo prosi: „Mož, bodite pametni, bogajte.“ On ne boga, se zaničljivo smeje. Ma že svoj načrt. Zadvčera pri viziti pove, ka ne ostane dale. „Domo ščem!“

„V smrt idete, prijateo,“ ga opominajo zdravniki. — Nikaj ne pomaga. On šče domo. „Naj podpiše izjavo, da je šo proti našoj voli, potem naj te ide!“ odgovori g. šef. Pri tom ostane. — Kak pijan se opoteka. Z rokov se lovi na vse strani, tak pride iz bolniške sobe. Betežniki gledajo za njim i ga sodijo. — „Peneze je dobo.“ — „Itak ne pride dale, kak do prve krčme.“ — „Vütro njemi lejko pripravijo pare.“ — Nikomi se ne smili.

Mož stiska srebrni penez v roki, kak pijanec hodi po stopnicaj do trafike. Tam si küpi močno cigaro. Od dima se zavrti vse okoli njega. „Hudič“, vzdihne, „slab sem od poležanja“. Želno se zgleđava pred špitalom na vse strani. Kda pa vara prvo gostilno, pospeši korak. Od vina pričaküje moč i ne opazi bele žene za punov kupicov, belo ženo — smrt. —

NEDELA

Tretja po vüzmi.

Berilo iz pisma svetoga apoštola Petra (1 Pet 2, 11—19). Prelübi! Opominam vas kak tujce inopopotnike, da se zdržavate mesenoga poželenja, ki se vojsküje proti düši. Lepo živite med neverniki, da bodo v tem, v kom vas ogrizavajo kak hüdodelce, zavolo dobrih del, ki jih bodo videli, v den obiskanja začeli Boga slaviti. Podvržite se zavolo Gospoda vsakomü človečemi redi: bodisi krali kak najvišjemi, bodisi poglavarom kak od njega poslanim, da hüdodelce kaznüjejo, dobre pa pohvalijo; da to je boža vola, da po vaših dobrih delaj zamukne nevednost nerazumnih lüdi; kak slobodni, pa ne, kak bi svobodo meli za pokrivanje hüdobije, nego kak boži slüžabniki. Vse poštüjte, brate ljubite, Boga se bojte, krala častite. Hlapci, bodite gospodarom z vsem strahom podložni, ne samo dobrim i krotkim, nego tüdi osornim. To je najmre prijetno v Jezusi Kristusi našem Gospodi.

Evangelium sv. Janoša XVI.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vučnikom svojim: Edno malo, i že me ne te vidili: i pali edno malo i vidili te me; ar idem k Oči: Veleli so zato niki z Vučnikov njegovi eden drugomü: ka je to, ka nam pravi: edno malo, i ne te me vidili, i pali edno malo, i vidili te me: i ka idem k Oči? Pravili so zato: ka je to, ka pravi, edno malo? ne znamo ka guči. Spoznao je pa Jezus; ka so ga šteli pitati, i pravo je njim: od toga zvidavate med Vami, ka sam velo: edno malo, i ne te me vidili, i pali edno malo, i vidili te me? Zaistino, zaistino velim vam: ka te se skuzili; i jokali vi: svejt de se pa radüvao: Vi te se pa žalostili; ali žalost vaša obrne se na radost. Žena, gda rodi, žalost ma; ar je prišla nje vöra: gda za porodi dejte, že se ne spomene z boleznosti zavölo radosti, ka se je človik narodo na svejt. I vi zato zdaj tpi žalost mate, ali bodem vas pa vido, i radüvalo de se srce vaše, i radosti vaše nišče od vas ne vzeme.

*

Idem k Oči (Jan. 16, 26).

Čiravno je smrt za vse lüdi nekša pot iz togä sveta na drugi svet, vendar je ta pot ne za vse vednaka. Tam je dvojno življenje, dvojen svet, dvojna večnost, nebesa i pekeo. Kam nas bo pa smrt pripelala, v nebesa ali pekeo, to de odvisno od priprave, s kakšov bomo vmrli. Či bomo vmrli z mirnov düšnovestjov, brez smrtnoga greha, de naša smrt srečna, či pa v smrtnom grehi, de naša smrt nesrečna pot v večno pogüblenje. Či živemo z Bogom i v Bogi, bomo lüdi dokončali svoje potüvanje po zemli v milošči božoj, i naša pot na drugi svet de samo pot v pravo damačijo, pot k nebeskomü Oči.

Što izmed nas si ne žele od srca, ka bi bila tüdi njegova ločitev od sveta istinsko pot k Oči, kak pravi Jezus od sebe? To si vsi želemo. Pa, ali je to mogoče? Odgovor je kratak: Hodi po poti, po šteroj je hodo Jezus, potem bo tüdi tvoja pot iz toga sveta pot k nebeskomü Oči.

Pot, po šteroj je hodo Jezus Kristuš na zemli, je bila pot lübezni. Iz lübezni do nas je zamenjao svoj nebeski prestol s skuznov dolinov na zemli. Iz lübezni do nas je zapüsto lepo družbo angelov pa prišeo med lüdi, ki so pozabili, ka so stvorjeni po božoj podobi i so ga za plačilo sovražili, ogrizavali i preganjali. Pa itak je bila vsakša njegova stopinja delo lübezni. Betežni, gobavi, z žlakom vdarjeni, slepi, obsedeni so ga zvali na pomoč, pa jih je vse ozdžavo. Žalostni so iskali pri njem tolažbo, pa so jo vsikdar najšli. On je pomagao ne samo v telovnih potrebščinah, nego posebno ešče v düševnih. Prišeo je iskat zgüblene düše, kak išče dober pastir zgüblene ovce. Bio je Samaritan, ki je znao vračiti düševne rane. Bio je on tisti, ki je vido kesanje v srci, skuzo v oki pa je včasik pravo: „Tvoji grehi so ti odpüščeni“.

Te reči je ne samo z vüstami izgovoro, nego jih je zapisao tüdi s svojev krvjav tam na križi, gde je znova iz lübezni trpo za grehe vseh lüdi. Trpo je za tiste, ki so ga sovražili i preganjali; krvaveo je za tiste, ki so ga obsodili. Molo je za tiste, ki so ga obdali z ranami i ga križali. — Glejte lübezni i pot, po šteroj je hodo naš Odrešenik na zemli, pot lübezni do nas grešnikov.

Izseljencom v Franciji.

V vsakoj potrebi, kda si nemrete sami pomagati, se vsigdar obrnite na naše jugoslovanske ustanove ali pa francosko oblast, ki vas že napotijo na pravo mesto.

Vsako prošnjo ali pritožbo, ki jo pošlete Izseljenskomi odposlanstvi v Pariz ali drugomü konzulati, pišite vsigdar čitljivo, jasno i kak najbolje na kratko; pejnez nikdar ne pošilajte „kak nagrado“ ali znamko za odgovor, ar je Izseljensko odposlanstvo državna ustanova in zato je za svoje delo plačano od države.

Potni list, „carte d' identite“ in delovno pogodbo (kontrakt) skrbno sprayite i dobro shranite sami, nikomü je ne zavüpacite, niti svojemi gospodari ne. Nišče nema pravice, da bi Vam vzeo vaše listine, posebno potnoga ne. Niti policijska francoska oblast toga nesmi, če je z vami vse v redi i se pokoriš zakonom te države.

Če pa štéri zgübi potni list, to naj taki javi najbližanjoj francoskoj oblasti kak tüdi našemi najbližanjami Kraljevskomi konzulati ali poslanstvi, da dobi drugoga. Svoj prvi kontrakt shranite, ar na podlagi njega i drugih dokumentov bote mogli obnoviti svojo carte d' identite. Kda zamenjavate stari potni list za novoga, ne pozabite prositi konzulat, naj vam v novi potni list prikeli tisti listič iz staroga potnoga lista, na šterom je bio natisnjeni vizum francoskoga konzulata v našoj Kraljevini, s šterim ste bili pripüščeni na delo v Franciji.

Vaš delodajalec je dužen, da Vam taki, kak nastopite slüžbo, poskrbi potrebne listine (tak zvani „carte d' identite“) od pristojnih francoskin policijskih oblasti. Ravno tak je dužen, da vas prijavi bolniško blagajni (assurance sociale). Oba, delodajalec i delavec, plačujeta vednako šumo — 3 1/2% od

sküpnij mesečnij prijemkov. Skrbite, da bodo tej prispevki za bolniško blagajno pravočasno plačani; da pa bote mogli vživati ugodnosti bolniške blagajne, morajo tej prispevki znašati najmenje 60 delovnih dni. Vsaki mesecna to opomnite svojega delodajalca i sami skrbno pazite, da se bo to redno plačüvalo. Pravico do bolniške podpore ma v Francilji vsaki priseljenec, ki je tam zaposleni najmenje tri mesece —

Večkrat vam je potrebno pisati na konzulate, pa ne vejte se kama obrniti. Tü vam navedemo ništerne naslove:

1. Kraljevsko poslaništvo: Légation Royale de Jougoslave rue Goethe No. 3, Paris XV e, telefon Kle. 77-89.

3. Vojni odposlanec: Attaché Militaire Jougoslave, rue Pauquel No. 9, Paris XVI e, telefon Passy 55-43.

4. Generalni kraljevski konzulat v Marselji: Consulat Général de Jougoslave, Promenade de la Corniche No. 151, Marseille.

5. Kraljevski konzulat v Metz: Consulat de Jougoslave, 12, rue de Toul à Metz.

6. Kraljevski konzulat v Lille-u: Consulat de Jougoslave, rue de Valenciennes No 48 bis à Lille.

7. Kraljevski častni konzulat v Lyoni: Consulat de Jougoslave, rue Gentil No. 11 à Lyon.

8. Slüžbeni zdravnik kraljevskoga poslaništva v Parizi: Dr. Vojko Scholler, Avenue Georges V. No 1, telefon Elysée 87-55.

9. Jugoslovanski odvjetnik v Parizi: G. M. Nikolič, Boulevard du Montparnasse No. 20, Paris XV e, telefon Ségur 57-33.

10. Izseljenski komisarijat, Zagreb, Palmotičeva ulica 59.

11. Izseljenski komisarijat, Ljubljana, Miklošičeva cesta.

12. Rafaelova družba, Ljubljana, Tyrševa cesta 52.

Dne 16. aprila je minolo 150 let, ka je bio rojen znani angleški polarni raziskovalec John Franklin, štéri je vmro l. 1847, kda je iskao severno-zahodno prehod iz Atlanskoga v Tihi ocean. Naša slika nam kaže Franklinovo ekspedicijo l. 1819-1822 kre sev. obali Amerike.

Ustanovitev „Kmetске zveze“ v srezi Dolnja Lendava.

Spravišče naših najboljših možov, štéro se je všilo v Našem domi v Črensovcih v nedelo 26. aprila i šteroga se je vdeležilo nad 180 trpečih kmetov iz lendavskoga sreza, je poteklo nad vse nepričaküvano lepo.

Prvi je poročao naš prilübleni poslanec g. Dr. Klar. V dve vürnom poročili je razložo politični položaj v našoj državi i delo zdajšnje vlade na gospodarskom poli. Nato je prešeo na svoj program, šteroga si je zastavo pred zvolitvijov za narodnoga poslanca. Od točke do točke je razlagao te program i dokazao s številkami, ka je v ednom leti dosegno za naš srez i našega trpečega kmeta. Te številke so pokazale šumo, štéra presegla en milijon dinarov za regulacijo Müre pri Ižakovci i Melinci, Ledave, Črnca i drugih potokov. Dale za popravo i napravo novih cest, za carine prosti prevoz polski pridelkov naših dvolastnikov kre vogrske meje. Pomoč našim kolonistom za odpis porcije. Zasiguranje zemle agrarnim interesentom. Izjavo je, ka se za njegovoga poslanstva ne de odjemala agrarna zemla nikomü, — če njemi po zakoni pripada — pa či tüdi ne njegov pristaš. Tisti časi, da se tak delalo, so daleč za nami i pozabljeni, kak so pozabljeni tisti, štéri so to delali. Znižanje zemlarine za 33%, to je za edno trtino. Za semensko žito i kukarica razdeljena po občinaj je bila vredna na 100.000 jezero dinarov. Pri zgoraj navedenoz šumi pa neso vštete podpore za naše šole, cerkve i zasebnike, šterim je na njüve prošnje spravo pomoč v penezaj.

Gospod poslanec nam je našteo iz svojega programa tüdi tisto, ka je

Ta pot je tüdi edina pot, štéra vodi k Oči. Je pa lübezen dvojnaj: lübezen do Boga i do bližnjega. Meti moremo obojno, či ščemo hoditi za Jezusom, ar je tüdi on meo obojno v največjoj meri.

ne mogo dosegnoti v tom leti in razložo vzroke zakaj ne. S tem je pokazao, ka je od lüstva zvoljeni poslanec delao za nas trpeče kmete i si ne žele časti i slave.

Vsa njegova izvajanja smo navzoči poslüšali z največšov pazlivostjov in smo njemi hvaležni za njegova nesebična dela na hasek nas vsej.

Na to so nam banski svetnik g. Klekl razložili pravila i pomen Kmetске Zveze za naš kmetiski stan i za posameznoga kmeta. Pred razlagov so se pa spomnili pokojnoga nar. poslanca Pušenjak Vladimira, i so vsi opravili za njega molitev. Nato se je zvolo začasni sreski odbor Kmetске Zveze za celi srez, štéri bo organizirao Kmetско Zvezo v vsakoj fari. V tom odbori so iz vsake fare trije možje, štère smo si sami zvolili.

Namen te zveze je to, ka si bomo kmetje sami rešavali naša najžmetnejša dugovanja. V prvoy vrsti bomo zdignoli ceno živini. Tak to delajo kmetje v ostaloj Sloveniji i majo lepi hasek od svoga dela.

Ar ma vsakši stan svoja družstva i zbornice, so pravili banski svetnik, štère se za njegove pravice borijo kak trgovci, obrtniki, notariušje, zdravniki, tak bomo tüdi mi dobili v kratkom Kmetijske zbornice, štère bodo zastopale nas kmete. V kmetijske zbornice pa bomo volili svoje najbolše zastopnike iz vrst kmetске zveze. Tü pa mam nekaj sovražnikov i so nam nevoščeni, ka bi tüdi mi meli svoje zbornice. Med te naše sovražnike spadajo demokrati i samostojnejši i vsi tisti, štéri so v njivoj raztrganoy turbi.

To so pokazali proti proračunskoj debati v senati s tem, ka so predlog za nastavitev kmetijskih zbornic odklonili. Zato mejmo odprte oči i tenka vüha i naženimo vse tiste, štéri hodijo med nas kak hujskači proti zdajšnjoj vladi, proti Dr. Korošci i našemi poslanci Dr. Klari. Zavüpacimo možom,

štéri so z naše kmetске grüde i štéri delajo za dobrobit nas trpinov.

Kmetiska zveza i Kmetijska zbornica bodo naša ustanova i zato naj nede niti ednoga od nas, štéri ne bi bio njevi član. Držimo se toga, ka de eden delao za vse i vsi za ednoga i tak nam bo zasigurana lepša i boša bodočnost.

Na konci je g. srezki načelnik Dr. Bratina pojasno, ka je plačüvanje od dimnikov postalo falejše. Kolkokrat se bo zmetalo na leto, to bo določila občinska požarna bramba i peneze bo pobirala občina. Vsaki bo plačao samo telko, kelkokrat se bo zmetalo. Pa ne tak, kak je bilo dozđaj. Za to pomoč nam kmetom pa ide zaslüga našim banskim svetnikom, štéri so to pitanje rešili na zadnjem zasedanji bankskoga sveta v naš hasek. Omenimo še, da so zborovalci na ime dr. Korošca iz dna srca kričali živio i se glasno zahvalili g. dr. Klari za nesebično delo. Maja 10-ga predpoldnom ob 10 majo zvoljeni odborniki sejo v Črensovcih v Našem Domi, gde se podpišejo prijave za nastavitev Kmetijskih zvez i se pošlejo na oblast za odobritev.

Politični ocvirki.

Murska Krajina je v svojoj starostnoj onemoglosti pozvala Božidara Budina na pomoč. Čestitamo!

Če se što v politiko meša, pa tüdi če ma politiko samo za kšeft, ne sme zdvijati, gda čüje kritiko svoje kšeftarske politike. Ovači je to znamenje slaboga politika, ali pa jako, jako slabe vesti.

V kmečki klub Prekmurcov Benko, Koder, Budin, Kühar, ali kratko B. K. B. K. je stopo tüdi sreski kmetijski referent Petkovšek. To pa zato, naj bi domačini i kmetje v njem meli večino. Te klub se bo oficijelno zvao: Kmečki klub Prekmurcov: Petkovšek, Benko, Koder, Budin, Kühar, ali kratko K. K. P. P. B. K. B. K.

„Seljačka sloga“ i krščanski običaji.

Hrvatski „Katoliški List“ v 15 številki od 9. aprila od reči do reči eto piše: „Jutarnji List“ od 7. IV. t. l. pod naslovom: Zabava „Seljačke Sloge“ iz Hrastenice objavlja: Seljačka Sloga“ iz Hrastenice je priredila v soboto (pred Cvetnov nedelov v največšem postnom časi Vr.) v Siski svojo veselico s programom in plesom, štera se je jako dobro posrečila. Namen zabave je bio, da se zberejo sredstva za zidavo Hrvatskoga Doma. Kmetje so prišli v narodnih nošaj, i posebno so opažene krasne narodne noše kmetic, ar so v tom kraji nošnje jako dobro očuvane“.

Na te glas „Jutarnjega lista“ eto piše „Katoliški List“: Kultura kmetkoga naroda je vozko vezana s krščanstvom, katoličanstvom, štero je znotrajnja čiststva našega naroda oplenitilo i njemi je dalo vedro gledanje življenja, i ga s svojim pogledom na nebo vtrdilo v odpornosti proti vsem borbam i teškočam. Rušiti krščansko čutenje hrvatskoga ljudstva i njegovo zvezo s Cerkevjom, širiti nepokornost crkvenoj disciplini i njenim zapovedam, pomeni ne samo podkapati fundamente večne sreče našega naroda, nego slabiti njegovo odorno moč v življenskih borbaj. To delajo tisti, ki cecajo z narodne duše pobožnost do starih svetih krščanskih navad, kakša je pokora vremena pred vuzmom. Post, samozatajvanje, ogibanje šumnoga veselja i veselje je prikazovalo značaj našega naroda. Pijanke, veselice, ples v vremeni od Cerkve prepovedanom, govorijo ne samo od pretrganja vozkih vezi s Cerkevjom, nego tudi od oslabljenja samostojne vesti i duše našega človeka“.

Mi zato drugo nemremo včiniti kak da javno obsodimo ono delavnost „Seljačke Sloge“, štera ruši v našem narodi vez s Cerkevjom, pobožnost do cerkvene discipline i čit do cerkvenih zapovedi. „Seljačke Sloge“, kak se vidi, den za dnevom nudi dokaz, da kulturo hrvatskoga naroda ščejo zazidati mimo i proti Cerkvi i krščanstvi. Na toj poti moramo „Seljačkoj Slogi“ zakričati: dale pa nej. Mi ne moremo dopustiti te nore misli, da je stara kultura hrvatskoga naroda nekša kultura brez krščanstva i Cerkve. Hrvatski narod je stopo na oder zgodovine kak krščanski i katoličanski narod. Njegova kultura je zato nad vse katoličanska. To katoličansko kulturo, kak najvozkejše zvezano z bitjem in življenjem hrvatskoga naroda, bomo z vsemi močmi branili proti „Seljačkim Slogam“, ar verjemo, da je samo ta kultura podlaga večne i časne sreče našega kmetkoga naroda“.

Tak daleč se glasi dobroga kat. hrvatskoga lista resen opomin za vsakoga, ki je že kaj čuo od „Hrvatske Sloge“. Od te „Hrvatske Sloge“ je pohvalno vpisala Murska Krajina, — list, ki je zrasedo iz niskih bikovskih cen — i v zadnjój številki celo objavila, da bo toga društva pisarno vodo neki Božidar Budin, en Primorec, ki ga naš narod pozna iz prvejših časov po tom ka je bio jako zadužen. Gda je od službe prišo, — bio je nekšji pisac v Soboti na glavarstvu, — je postao agent združenih zavarovalnih družb v Novom mestu. Tu je tudi zgubo službo. Zdaj bi rad prišo k „Vzajemnoj“, to je našoj krščanskoj zavarovalnoj družbi. Je za njega v te namen delao urednik Novin, ar se njemi je smilo i ar je dobo ešče od njega nikših slabih svedočanstev, zato je sprejeo tudi eden njegov članek v Novine. A kak je prišo od večih mest neugodno poročilo od zanesljivosti g. Budina, je te ne bio sprejet za dopisnika Novin i tudi „Vzajemna“ ga je odklonila. Te človek, ki je grdo i nezahvalno napadao v Murskoj Krajini naše vodilne može kak gg. Dr. Klara, Kleklna, Bajleca, Bačića itd. — te človek vodi „Seljačko (gospodarsko) Slogo“ i je zastopnik židovske zavarovalne družbe „Croatia“ v Soboti. Murska Krajina, štera ga je oblatila, gda je prvi članek napisao v Novine i tudi Novine zato napadnola, ga je z veseljom zdaj sprejela. Mi ne vr-

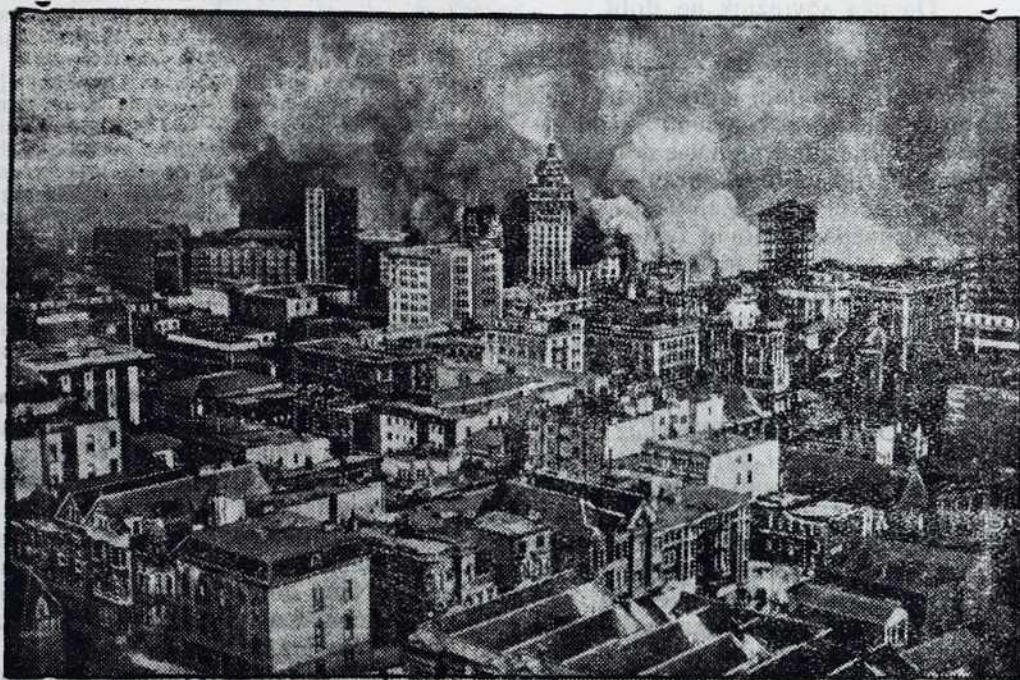
GLASI SLOVENSKA KRAJINA.

Navuk za tretji red je dnes tjezen 10. maja v Črensovcih, po večernici. Večernice ob 2.

Orešje. Kr. banska uprava je priziv občinskoga odbora odbila i zato bo občina dobila novi občinski odbor.

Rogaševci. Odpočivao je po tri letnoj brezposlenosti Lovenjak Franc v Ljubljano, gde je dobo službo. Stem se poslovi od vseh svojih prijatelov i poznančov.

Nepriatika pri vožnji. G. Celec Ferdinand, ravniteo Kmečke posojilnice v Soboti, se je tak nesrečno prevrgo skol, da se je močno vrazo ного i mogo skoro dva tjezna ležati. Noga je že bolša i tak pomali že hodi. Želimo njemi popolno zdravljenje.

Goreči San Francisco. Dne 18. aprila je minolo 30 let, kak je amerikansko mesto San Francisko obiskao strašen potres, ki je vničo 28.000 hiš. Se mn-go hūjši, kak potres, pa je bio požar, ki je nato nastao. Zato denes San Francisko ne obhajajo obletnice potresa, nego obletnico požara. Na našoj slici vidimo, kak se je te požar razvijao.

Proslava Mure. Sportni klub Mura bo otvorila igrišče v Soboti na Vidovden, pokroviteljstvo proslave je oprošeno Nj. Vel. Kralj Peter II. Kak se čuje, bo Nj. Vel. pokroviteljstvo sprejelo. Pri toj priliki bo po vlaki za polovično ceno vožnja.

Sobota. Vmrla je tri tjezne po porodi žena g. dr. Hajdinjak Joška, rojena Cvetko Olga. Prvo dete je porodila, sinka Ludvika, toga je zapustila, nebogleno dete i pretužnoga moža, starše i rod pa se odselila v večno domovino. Sprevod je vodo mil. g. kanonik Szlepec z dvorbov preč. gg. Vojkovič Jožefa domačega, Brečdn. Jožefa hotiškoga kaplana i Horvat Štefana, katehete. Na stotine naroda je sprevedilo dobro pokojnico na zadnjo pot, inteligenca v jako velikom številu i tudi prosti narod. Teško prizadetomi mož, g. doktor i Cvetkovej pa Hajdinjakovej družini naše globoko sožalje. Molimo za pokojno, Srce Jezušovo bodi njoj smileno, tužnoga tovariša pa okrepi v bolečini z velikim vūpanjom, ker Bog bo vse na dobro obrno.

Mostje. Osemletna Tivadarova Barica je oženj nesla od sosedov domo v lopati, da si doma zakurijo. Med potjov se njoj je vūžgala oblekca i je od doblenih ran v sobočkoj bolnici vmrla slatko kak en Angelček. Spovedali so jo mil. g. kanonik Szlepec.

Rakičan. V svestvo hišnoga zakona je stopila g. Grleca gredara hčerka, gd. Katica z g. Tušom, kantorom sobočke fare. Mladomi pari želemo blaženo zakonsko življenje. Gospod Grlec je davni naročnik naših Novin, isto je bila i gd. Katica, uradnica na pošti v Soboti.

žemo blata na njega; mi želimo, da se z M. Krajinov tak dugo obimata, dokeč se eden ovoga ne navolita. K Novinam ne spada. Ka to obimanje ne de dugo trpelo. vsi znāmo. Naš kmečki narod pa resno opominamo, naj pazi, ka ne pride v zanke potom „Hrvatske (gospodarske) Sloge“, iz šterih se ne bi mogo več odplesti brezi velikoga kvara.

Na dekliško zavetišče v Soboti so nam poslali prvi dar preč. g. Bednarik Rudolf, plebanoš od Grada. Sv. Trezika povrni v obilnosti.

Hotiza. Naš gospod kaplan so šli okoli po vesi i nabrali nad tri jezzero dinarov za slikanje naše cerkve. Slikanje cerkve se je že začelo i v ednom meseci bo gotovo. Slika jo g. Smrekar z Veržeja.

Dokležovje. V nedelo 26. aprila v noči okoli poldvanajste vore je začnolо goret i gospodarsko poslopje Zver Ignaca trgovca. Sreča je že bila, ka ne pihao veter i ka so domači gasilci taki bili na svojem mestu i tak zastavili razširjenje ognja, šteri bi gvišno vničo 5 ali 6 hiš, štere so jako blizi i s slamov pokrite. Prišli so tudi gasilci iz Bakovec pa s Sobote z motornov brizgalnov. Zato, ka so z Sobote prišli v tak kratkom časi, jim ide vsa hvala i priznanje. Bole žalostno je pa bilo to, ka so ne mogli dati

3. Nabiralce pužov opominamo, da naj previdno ravnaajo ž njimi, ne sem i ta metati, naj rabijo za pobiranje košare ali škatle iz papira, nikak pa plehnato posodo ali drugo, v šterih je bilo prle shranjeno: sol, umetno gnojilo ali kaj drugo močnoga.

4. Posebno se mora paziti na to, da se puži prekdaajo tak, kak so bili nabrani; strogo je prepovedano puže krmiti, ali je čistiti, se tudi nesmejo poškopiti z vodov ali celo umiti ar te poginejo!

Puži najraj živijo kre potokov, vodini, v vodnih jamah, vrh železniških nasipov, v kamenščicaj, v vlažnih breščekaj i na tratah. Nabiranje je najbolje uspešno po dežji, v nevihti gda nato presija sonce, i rano vgojčno v rosi.

Nabrani puži ne smejo biti izpostavljeni sonci i dežji, najbolje če se spravijo po nabiranji v senco, v hladen prostor, (ne na mrzlo) in potem hitro odnesejo na nakupovalno postajo. — Prevzeme vsakšo količino, Sagadin Albin v Beltincih.

Siromaška kuhinja v Lendavi lepo napreduje, V časi od 1. nov. lanskoga leta do 15. aprila letos se je razdelilo 19.172 obedov i večerij i 1.511 krūha. Občinskih siromakov je bilo 28 z družinskimi hotrigami. Dece pa 106 i to z lendavske osnovne šole 77, iz meščanske 13 i iz dugoveške 16.

Državna i samoupravna realna gimnazija v Soboti priredita skupno v nedelo dne 3. maja 1036. ob 10^{1/2} vūri v telovadnici zavoda javen nastop vučencov s pevskimi, muzikalnimi i telovadnimi točkami. Vstopnina 10, 6 i 3 Din. Ar je čisti dohodek prireditve namenjen pospešitvi muzikalnoga i telovadnoga pouka, se za obilen obisk najvljudnej priporočata ravnateljstvu.

Svetek sv. Ivana Boska v Soboti smo obhajali dnes tjezen. Ar bo na god Marije Pomočnice, 24. maja, naš prezvišeni gospod nadpastir med nami, smo sv. Ivana svetek svetili skromno za sotrūdnitvo i mladino. Poleg pesmi i lepih prizorov na odri, je bilo tudi zanimivo predavanje s slikami iz življenja sv. Ivana Boska.

Za 24. maj vabimo vse Marijine častilce.

S. Jurij. Bojali smo se, ka de na god našega farnoga patrona, v petek 24. aprila dešč šo, kak en den prle, pa smo hvala Bogi, še dosta sunca meli pa velko senje. Na predvečer smo kūrili krese, na godovno samo smo pa meli nezadovolnen strašen kres na bregi v Nuskovi: ob 8 vūri večer je neznamo kak začnolо goret i pri Habovih (po domače „Kontrašovi“). Ob 8 vūri je že vse bilo v plameni, rogaševska gasilska trobenta je žalostno odmevala, vsi zvonovje farne cerkve so se oglasili, lūstvo je začnolо bežati na kraj nesreče: prišlo je 9 špricaok iz sosednih občin, a na bregi premalo vode. — Zgorelo je vse do tla, samo nekaj živine i svinje so rešili. Grozno ožgano vertinjo, sina i hčer — obleka je ščista zgorela ž njih — je ob 1/2 12 vūri ponoči g. Weis odpelao v sobočko bolnico; po-jeb je že mro. — Žalostnoj melodiji te nesreče se je pa istočasno mešala poskočna ciganska godba iz edne rogaševske gostilne blūzi žandarmerijske stanice, pa ples i pijana pesem.

VABILO

na VII. redni občni zbor Hranilnice in posojilnice r. z. z n. z. v Bogojini, ki se vrši dne 10. maja 1936. ob 12 h. v uradnih prostorih, z sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Čitanje in odobritev računskega zaključka za l. 1935.
3. Poročilo načelstva in nadzorstva.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčan, se vrši pol ure kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov. ODBOR

**Naročniki,
plačajte naročnine!**

Meseca aprila so naši listi etak narasli: Novine za 34 komadov, Marijin List za 21. Zgubili ne smo niednoga naročnika. Toplo se zahvaljemo priprošnji božega slugo Antona Martina Slomška.

Smrt dobrotnika. Naglo je vmro od kapi zadet, a previden s svestvi za vmirajoče, g. Pušenjak Vladimir, bivši poslanec i nadrevizor Zadružne Zveze. Prijateo je bio naše pokrajine, v nogim pomogeo, posebno potom zadrug. Naš narod ga bo obdržao v dobrom spomini. Molimo vsi za njegovo dušo. Naj počiva v miri.

Na podporo Novin so darivali: Dr. Lovrenčič Matija, starosta sreskoga sodišča, Maribor, 2 Din. Bog povrni!

Črensovci. Lepe smrti je vmrla i z velikov vdeležbov bila zakopana 13 letna školaška, Perša Andraša hči, Rozina. Naj nedužno dete moli za našo mladino, ta pa za njo.

Obcestni nasadi. Cestni nasadi, štere je začeo zadnja leta zasajivati sreski kmetijski odbor v Soboti i Lendavi, bi lahko v par letaj postali lepota naših cest i poleg toga tudi preci lepi dobiček sreskim kmetijskim odborom v Soboti ino Lendavi. Te penoze bi ponučala za napredek našega kmetijstva. Vse to je lepo i prav, če se tudi med nami ne bi našli živinski ljudje, šteri s svojov brezsrčnov kulturov vničüjejo delo i trüd vsega našega naroda. Po ništerni krajaj so ti brezsrčneži po vrsti 20 i več jablan spotrli i vö pomikali. Kak nas skušnje včijo, se to vrši ravno od nedele na pondelek ali pa od svetka v delavniki ponoči, to je te, gda se po naši oštarijaj zapravla z žüli prislüženi penez. Tü prosimo policijsko oblast, da napravi vse potrebno, ka se tej krivci kaznujejo, inaci nede mira. Poleg dobička, šteroga bi meo sreski kmet. odbor, so ešče ti nasadi jako vzgojnoga pomena, če se držijo v redi. Na tej ništeren sadjar mora videti, kak more delati, da bo njegovo delo obilno plačano. Bodimo odkritosrčni i poglejmo, če se v istini to tak vrši. Kak so jablani posajene, so obrezane visoko na sprotoletje. To je vse. Nišče se pa ne zmislj, ka bi po leti dao vničiti listne vüši, štere vničüjejo tak lepo drevje. Komaj 3-4 leta je, kak so prve posajene i že zdaj vidimo, ka so pune vüši. Je li to vzgojno? Ali se ne bi dobilo ešče tistih par krajcarov, če se je že melo telko penez, ka so se jablane küpile, da se i vüši stirajo? Zakaj nas pa na spraviščaj včite, kak moramo vzgajati drevje, če pa se sami toga ne držite? Pa brez zamere. — Kmet-sadjar i opozovalec.

Pozdrav pošilajo: Hašaj Janez iz Maribora, vesi Dankovcam, sebeščanskomi g. plebanoši i uredniki Novin, pa Šlemer Adela, Vidonci, iz Francije.

Dr. Janez Ev. Krek.

Božji blagoslov.

Povest.

Spravili so ga v postelj. Jelo ga je mraziti. Janez se ni premaknil od njega. Na klopi so mu postlali, da je ostal tudi čez noč pri njem. Drugo jutro se je bolezen še poslabšala. Poslali so po zdravnika, ki je dejal, da je nevarna. Po zdravnikovem odhodu pa je napregel župan voz — po mašnika. Še nikoli ni vozil s takim veseljem kot sedaj. Oče mu je sam velel, naj gre. Prej se mu o cerkvi še opomniti ni smelo. Več let že ni bil pri sveti maši; za spoved na sploh ni nihče vedel, kdaj jo je zadnjič opravil. Ni čuda, da je dobro dejala sinu očetova sprememba.

Duhovnik je opravil in obljubil, da pride kmalu zopet obiskat bolnika. Ta je bil ves prerojen. Mir se mu je vselil na lice in vernost v oči. Poklical je sina in snaho k sebi in vpričo Janeza jima je dejal:

„Zdi se mi, da sem tako lahek kot otrok v zibeli. Upam, da mi je Bog odpustil moje grehe. Moja dolžnost je le, da popravim, kar morem. Vama sem dajal slabe zglede, odpustita mi! To pa še ni najhuje! Kako dober je Bog, da mi je dal prilžnost,

Pisma naših iz tujine.

Gjorek Agica, Črensovci, iz Francije: „Preč. gospod! Že dolgo ne sam se oglasila. Teško je tü za mlade dekline, ki se noč no den moremo boriti, da čiste ostanemo, kak rožni cvet med trnjom. Sem v dobrom mestu, k spovedi sem hodila s pomočjov M. Lista, vsako nedelo sem pri sv. meši. V tujini, gde me ne gleda nežno materno oko i me ne tolaži sladki očin guč, je moja jedina tolažba naš domači tisk. Bog vam plačaj trüde, preč. gospod, ga redno dobivam. Pozdravljam vas, preč. gospod, mojega očo, mater, brate, sestre, sosede, rod. Z naročninov pošilam dar za edno siromaško družino v Črensovcih, ka dobi M. List, 5 Din na Dom sv. Frančiška, višek pa za Novine mojim starišom. Deklam i dečkom pošlem ete pozdrav:

Vodi nas Marija po pravoj poti,
Da nas sovražnik ne spremoti,
Da nas sovražnik ne dobi,
Da nas sovražnik ne vlovil!“

Maroša Štefan, Gančani, iz Francije: „Hvalen bodi Jezuš Kristuš! Dragi naš duhovni oča, s temi rečmi se k vam obračam i vam vse dobro želem, najbole pa to lübo zdravje, štero je najjakše na sveti. Zahvalim se na rednom pošilanjü Novin i M. Liste, jiva teško čakam i ž njiva vse preštem. Obrt sam dolpovedao i li se mi nametavle dača. Prosim za tanač, ka naj včinim. Eti je slabo vreme, zmerom ide dešč. Naročnino pošlem v kratkom.“

Ošljaj Barica, Filovci, iz Francije: „Preč. urednik i širiteo Novin i Mar. Lista! Hvalen bodi Jezuš Kristuš! Najprle vas lepo pozdravim i vam naznanjam, da vaše liste redno vdabljam i z veseljom čtem. Najbolé me veselijo predge, ne so duge, da so pa lepe. Z naročninov vam pošilam višek na Dom sv. Frančiška.“

Gubič Franc, Trdkova, iz Francije: „Pismo za gospode pri vredništvü Novin i M. Lista i za upravo! Novine i M. List redno dobivam. Pozdravljam ženo, četvero dece, edno je komaj mesec staro, očo, mater, brate, sestre, rodbino, uredništvo Novin i vsem želem zdravje. Ravnotak pozdravljam g. plebanoša i njim želem dosta dobrih let prebivati med našimi rojaki, tak tudi pozdravljam g. kaplana, smo jako zadovolni, da jih mamó. Moj gospodar rabi tri delavce ešče, pa sam je že naročo. Ednoj delavki se s tem popravi krivica, štero je pred leti šteo vert na nečistost nagibati, pa je raj odišla i trimesečno plačo tam povrgla. Z tužnim srcom je šla domo, zdaj lejko vesela nazajpride.“

Ficko Karol, Grad, iz Francije: „Prečastiti gospod Klekl! Vu Jezušovom imeni vas večletni naročnik pozdravljam i vam želem od Višjega Gospoda lübo zdravje i ešče dolgo življenje, zato, ka ste zaistino nam vsem

spokoriti se. Vem, da imam za vse to zahvaliti Janezu, o katerem sem mislil, da je moj najhuši sovražnik. — Ta dom in to posestvo, kjer zdaj vidva gospodarita, bi moralo biti njegovo. Njegovega očeta je bilo. In tega sem jaz izvabil, da je začel pijančevati, s tem namenom, da bi prišel do njegove lasti. Kako grozno sem ga osleparil. Njegove dolgove sem sam pomnožil in on mi je podpisaval krivična dolžna pisma v pijanosti. Ko sem ga že bolj privezal nase, sem mu obetal, da vzemem njegovo hčer za ženo. Jaz sem kriv njegove prezgodnje smrti. A po njegovi smrti sem pognal vdovi posestvo na dražbo. Sam sem je kupil. Niti vinarja ni dobila iz hiše. Pred dražbo je njen sin, dobrih deset let mlajši od mene, s setro vred klečal pred menoj in me rotil in v solzah prosil, naj počakam, da on pryzame in reši svoje rodno zemljišče. Spodil sem oba kot psa od hiše. In ta sin — je Janez, ki sedi tu poleg, ki me je rešil včeraj časne in večne smrti. Očeta sem mu umoril, dom po krivici vzel, sestro osramotil. On pa je zame molil in trpel. Njemu sem dolžan sedaj samega sebe in vse, kar imam, in če mu prepustiš ti, moj sin, tudi vse, kar je tvoje, ne moreš poplačati njegovih

Spoved.

Gospod, jaz sem bolan:
vse me draži,
le večna luč me blaži —

Gospod, jaz sem zaspan:
ves hrup me več ne moti
v svetišča Tvojega tihoti . . .

Gospod, jaz bi za vedno rad zaspal
pred tabernakljem Tvojim,
edinim zavetjem mojim —

Gospod, jaz bi rad vstal
k večni slavi
na desnici Tvoji, v luči pravi . . .

Izpred sodišča.

Kiraly Josip, občinski odbornik, krajevni predsednik Kr. organizacije JNS v Gaberju, je vložil ovadbo proti Lebar Josipu, občinskemu predsedniku v Gaberju, navajajoč v vlogi razne poneyberbe in potyorbe in mu je obenem očital, da je navedel v svojo obrambo razne lažljive podatke.

Herženjak Franc, Šaruga Franc, Balažek Josip, Bernad Franc, Gerič Franc, Berden Josip, vsi iz Kapce, so tudi vložili ovadbo, kateri očitajo predsedniku razne malverzacije. Na razpravi, ki se je vršila dne 9. aprila t. l. pred sreskim sodiščem v Dol. Lendavi, se je izkazalo, da je pisec teh ovadb Kiraly sam in vlagatelj so prevallili yso krivdo na Kiraly Josipa izgovarjajoč, da niso vedeli, da bi vloga vsebovala predlog za kazensko preganjanje, ker oni sploh niso hoteli ga kazensko preganjati. Sodišče je izreklo sodbo, po kateri so imenovani obtoženci krivi in je ob sodilo Kiraly Josipa na 4: mesece strogega zapora in na 2000 Din. globe, v neizterljivem slučaju nadaljnih 33 dni zapora in 500 Din. povprečnine in mora plačati vse narastle stroške. Kiraly Josip je proti sodbi priglasil priziv.

izseljencom kak i tudi našim domačim na dvoji hasek, na duševnoga i ne menje na telovnoga z vsakovrstnimi nasveti. Vas pozdravljam kak i vse svoje domače, ženo, deco, stariše, brate, sestre, celi rod, sosede i prijatele. Naše domače liste naprej pošilajte meni esi, ženi domo, plačnik za oboje sem jaz.“

Bernjak Anica, Vidonci, iz Francije: „Hvalen bodi Jezuš Kristuš i Marija! Velika zahvala iz mrzle tujine. Predragi g. Klekl Jožef, župnik! Zapišem vam svoje prosto i žalostno pismo iz te hladne Francije. Prosila sem svoje pajdašice, naj kaj darüjejo na Dom sv. Frančiška i so mi obečale. Gda bi pa trbelo dati, so mi odgovorile, ka za siromake nemajo penez. Rajši so na druge nepotrebne reči ta zmetale svoj teški slüž. Dosta mladih dekeo blodi tü vu Franciji. Jaz pa prosim pomoč sv. Frančiška v življenji i za srečno smrtno vüro. Vüпам se, ka me poslühne i v tom vüpanji pošlem na Dom njegov 35 Din. Pozdravljam svojo sladko mamiko. Strašno me veselijo naši domači listi, štere redno dobivam. Če ide slovenski dečko ali slovenska dekla gor ali dol po Franciji, pravoga veselja ne najde. Pravo veselje je doma. „Marija, mati premila, naj bo nam vsem pomočnica!“

dobrot.“

Starec je potem solzan pripovedoval, kaj se je zgodilo prejšnji dan.

Šele sedaj sta slišala sin in snaha iz očetovih ust ta dogodek. Ginja stisnila Janezu roko. Besede nista mogla spregovoriti nobene.

Stari Tomec je imel še precej lastnega premoženja. Župniku je izročil veliko vsoto z naročilom, kam naj ga obrne. Bilo je na mnogo strani. Bolnik je hotel popraviti, kar je mogel. Kar je ostalo, je ponujal Janezu. Ta je ponudbo odločno odklonil, češ, da je reven živel in da hoče tudi reven umreti. Po njegovem nasvetu je pa odkazal Tomec svojo hišo, ki jo je imel blizu cerkve, in zraven večji del denarja zato, da se preskrbijo onemogli reveži iz domače fare na stara leta. Ostalo vsoto je pa — tudi po Janezovem navodilu — namenil, da se bo z njo šolal Mihec.

Ko je bolnik vedno ponavljal, da mu je nemogoče vsem tistim povrniti, ki jih je kdaj oškodoval, mu je Janez odgovoril:

„Glej, stari reveži bodo vedno zate molili; Mihec bo pa maševal za tvojo dušo, ko se izšola. Ni reč, da bi ti to ne izbrisalo vsakega madeža.“

S tem ga je potolažil. V mirnem smrtnem boju je skesan izdihnil sta-

Pošta.

Gjergjek Jurij, Kovačevci. Za lansko leto je vse plačano. — Horvat Terezija, Ces Preaux. Din 118 sprejeli. Višek na koj naj obrnemo? — Kolenko Marija, Comloromer. Prosimo odgovora, na ko si poslala višek od naročnine. — Kofmanič Marija, Francija. Sprejeli 144 Din Na koj je poslani višek? — Lebar Kata, Francija. Din 18 sprejeli — Škerget Rozika, Francija. Din 64 sprejeli. Na koj naj obrnemo višek? — O. I. Bogojina. Vsaki den predpoldnevom, gda sam doma. — Fujs Jožef, Motovilci 41. Naj eden vaših g. duhovnikov posvedoči tvoje siromaštvo, to mi sem pošli. — Flegar Janoš, Tišina 23. Vašega sina i pajdašovoga prošnja iz Ljutomera pošlemo v Ljubljano, pridite sem i prinesite od širitela potrdilo, da ste naročnik Novin. — Šadl Mihal, Gerlinci 3. Mi smo vam vse redno pošilali. Ar ste nam hišne številke ne napisali, smo ne mogli na to pošilati. Zdjaj de vam šlo vse na 3. štev. — T. Bajmok. Redno pošilamo. Pozvedite na vašoj pošti, što zdigavle Novine i vam je izrača. — K. J. Trdkova. Takša reč se mora poslati vsikdar potrjena od svedokov zavolo oblasti. — Mihalič Antonije domači. Vančaves. Vaše hčeri Novine so prišle nazaj. Prosimo vas, da nam naznanite njeni novi naslov.

Banque S. Baruch et Cie, 11. Rue Auber 11. Paris - 9 e.

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vršü vse bančne pošle najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune. Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. Na zahtevu pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-4

Vixouze, Francija.

Veleč. g. vrednik! Že večkrat sem Vam štela pisati, a vseli sem odložila. Misliła sam, da Vam mogoče bo v nadlogo, ar ste zmirom zaposleni! Zdjaj po velikom hrepenenji Vam pišem par vrstic, s šterimi vam častitam Vaš den, Vaš veseli imenden!

Želem, da bi dragi Bog vam ohrano še dolgo življenje brez trpljenja. Dao zdravje pa pomagao pri Vašem velikom deli, štero mate posebno z nami v tujini. Kak želno pričaküjem vsako nedelo Vaše liste. Sem je zmirom rada čtela, kda sem ešče doma bila, tü še pa bole. Ti so človeki jako potrebni v tujini! Vsako nedelo lahko idem k sv. meši. V našoj hiši so krščeniki. Največ jih je pa samo z imenom. Delajo v nedelo kak druge dni, i njihovo obnašanje je kak krivoverstvo. Zahvaljüjem se vam za trüd, ka mi redno pošilate Novine i M. List. Vam pošilam 10 frankov za Dom sv. Frančiška. To dobile od mojih starišov. Pozdravljam vas, velečastiti urednik i celo Slov. krajino. Posebno mladino iz Lipovec, vso rodbino, prijatelice pa sosede. Najbole pa svoje stariše, brata i sestri. Ostanem vsikdar prava slovenska deklina.

Sraka Rozika iz Lipovec, v Franciji.

ri Tomec svojo dušo. —

„Sedaj pridi po me, Gospod, karkarkoli hočeš, moja naloga je izvršena,“ je vzkliknil Janez, ko mu je prijateljsko zatisnil oči.

Pri Tomcu se je res začelo novo življenje. Reveži so dobili odslej pri županu in pri niegovü ženi največjo oporo. Božji blagoslov in z njim mir in sreča se je vselil v hišo. Janezova šola, ki je nepopisno dobrega storila, je trajala še tri leta. Učitelj je šel namreč k večnemu počitku, od vseh ljubljnen, od vseh spoštovan. Ni bilo na pokopališču groba, ki bi imel toliko obiskovalcev kot njegov. Otroci, stari i reveži so se spominjali ubogega delavca, ki je v njem čakal angelske trombe. Prva pot prvega mašnika iz fare — nekdanjega razposajenega Mihca, — ko se je vračal novoposvečenec domov, je bila tudi k temu grobu. Tedaj se je že marsikaj izpremenilo v fari. Tonček je že ležal na pokopališču poleg svojega očeta. Mati njegova je živila samo dobrim delom in si z njimi služila božjega blagoslova za zadnjo uro. Prodala je bila svoje posestvo in se preselila k onemoglim revežem v zavetišče, kjer se vsak dan ponavlja molitev za rajnega Tomca in bajtinega Janeza. — (Konec.)